

LEV Københavns Kommunekreds

BESTYRELSEN

Formand, HB-medlem og medlem af Handicaprådet:

Steen Stavngaard, Monrads Allé 46, 2500 Valby
Tlf. 3066 6596 - E-mail: steen.stavngaard@gmail.com

Kasserer:

Eva Gjøe, Højmosevej 10, 2400 København NV
Tlf. 2682 7933 - E-mail: gjoe@email.dk

Sekretær:

Birte Lynghøj, Ole Borchs Vej 18, 2500 Valby
Tlf. 2539 8033 - E-mail: lyngjens@outlook.com

Bestyrelsesmedlem, HB medlem:

Gitte Svarre Larsen, Holmbladsvænge 1, 1. sal,
2300 København S
Tlf. 2074 2763 - E-mail: louisemalene@webspeed.dk

Webmaster:

Per Jonasson, Panumsvej 21, 2500 Valby
Tlf. 3645 4043 - E-mail: per@valby.eu

Bestyrelsesmedlem:

Annette-Marie Frimann Jensen, Hvedevej 32,
2700 Brønshøj, tlf. 2256 1137
E-mail: amfrimannjensen@gmail.com

Bestyrelsesmedlem:

Danielle Pröschild, Tonemestervej 3,
2400 København N
Tlf. 4013 7016 - E-mail: danielle@proschold.dk

Bestyrelsesmedlem:

Egon Pedersen, Emdrupvej 139, 2400 København NV
Tlf. 2085 3806
E-mail: slet@kantorparkennet.dk

Bestyrelsesmedlem:

Tommy Gjøe, Højmosevej 10, 2400 København NV
Tlf. 2712 1856 - E-mail: gjoe@email.dk

Suppleant: Eva Fryklund, Egholmvej 76, 2720 Vanløse

Tlf. 2830 3919 - E-mail: evaovergaard@gmail.com

Redaktør: Birte Lynghøj, Ole Borchs Vej 18,

2500 Valby, tlf. 2539 8033

E-mail: lyngjens@outlook.com

Revisor: Jørn Jensen, Ole Borchs Vej 18, 2500 Valby

Tlf. 4091 9620, E-mail: jnjdsse3@gmail.com

INDHOLD

LEV Københavns Kommunekreds' bestyrelse.....	side	2
Lederen. Af Steen Stavngaard.....	side	5
Bekymringsbrev fra en borger.....	side	7
"Bare jeg dog havde vidst, at der var en borgerrådgiver".....	side	9
Venskabsforeningen Lavuk Stjernens nytårskur 2019.....	side	15
"Kvalitetsstander og grundlaget for arbejdet i indsatserne".....	side	17
Besøg på Kraftværket på Svanevej 24.....	side	24
10-års jubilæum på Kunstscolen Svanevej.....	side	27

ANNONCESALG

Rosengrenen ApS

Tlf. 86 95 15 66

Kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00

Mail: info@rosengrenen.dk

– hvortil alle spørgsmål
vedr. annoncer bedes rettet.

Sats og tryk: Intryk

Tlf. 70 21 10 00

www.intryk.dk

Udgivelsesplan

Her er der en oversigt over LEV Københavns udsendelser samt deadline for aflevering af stof.

Tag denne plan med i jeres planlægning, så skaffer I jer adgang med oplysning om arrangementer og lignende.

Redaktøren skal have dit bidrag senest

Blad nr. 3 24. juli 2019

Udgives: August

Blad nr. 4 9. oktober 2019

Udgives: November

Tour de Farce

Når du læser denne leder i slutningen af april, er foråret måske på vej til Danmark; men det betyder også, at man i Københavns Kommune er i gang med at lave budget for 2020.

I Handicaprådet bliver vi inviteret med til møder/konferencer med mange af de forvaltninger, der findes i København, for at komme med vores kommentarer til budgetforslagene. Jeg har været til dialogmøde med medlemmerne af Socialudvalget, til lyttermøde med Sundheds- og Omsorgsudvalget, og også Børne- og Ungeudvalget har vi haft møde med.

Man er i kommunen begyndt at kalde besparelsesforslagene ved andre ord.

I Socialforvaltningen skal man spare 88 mio. kroner, og derfor har embedsmændene lavet et **investeringskatalog** og et **effektiviseringskatalog** med forslag til politikerne; men reelt er der tale om voldsomme **besparelser**, der, såfremt de bliver gennemført, vil sætte mennesker med udviklingshæmning tilbage til en tid, vi for længst troede var slut.

I 2019 har man allerede afskaffet ledsagemidlerne, som gjorde, at beboere på et bosted kunne lave noget socialt med deres pædagoger. Man er begyndt at overveje fremtiden for dagtilbuddene, som i øjeblikket giver mennesker på bostederne et nødvendigt miljøskift i deres tilværelse.

Endvidere har man også set på fritidstilbudene, som også foreslås begrænset eller ligefrem nedlagt. Konsekvensen vil blive, at et menneske med udviklingshæmning på et bosted vil blive fanget i sin bolig uden nogen mulighed for at leve et liv så tæt på det normale som muligt (som der står i FNs Handicapkonvention, som Danmark har tiltrådt).

I kommunens egen handicappolitik står ordet **værdighed** i forbindelse med behandling af mennesker med handicap. MEN det er fuldstændig glemt i disse forslag til besparelser, som er foreslået i budgettet for 2020.

Embedsmændene skriver i deres kommentarer til de mest vidtgående besparelser, at disse nok vil skabe uro hos de pårørende.

Jamen, alle mennesker, der vil blive udsat for sådanne indskrænkninger i deres liv, vil da naturligvis reagere ganske voldsomt. Jeg vil vove den påstand, at ingen mennesker uden handicap ville kunne klare en sådan tilværelse, som vi i givet fald ville tilbyde nogle af samfundets svageste.

Men vi skal jo finde besparelser, er modsvaret fra mange politikere!

Men nu har man sparet voldsomt på dette område igennem mange år, så det

Fortsættes side 7

er vel ikke en naturlov, at man skal blive ved med dette.

Man kunne i kommunen godt finde 50 mio. kroner til Tour de France og 8 mio. kroner til VM i herrehåndbold. Begge begivenheder som allerede vælter sig i penge; men man vil åbenbart ikke forhindre at bombe udviklingen voldsomt tilbage for mennesker, der bor på et bosted.

Hvis de uværdige budgetforslag på handicapområdet bliver vedtaget, er det virkelig flovt for os alle at være københavnere.

Steen Stavngaard

Bekymringsbrev fra en borger

Kære politikere i Københavns Kommune

(Da jeg er et menneske med udviklingshæmning, der hverken kan læse eller skrive, har min far hjulpet mig med dette brev).

Jeg hedder Sune, er 38 år og bor på et bosted (Rentemestervej) i København NV.

Jeg går på et dagtilbud, Løvsstikken, 4 dage om ugen. Det er jeg meget glad for, da jeg her møder nye mennesker og får gode kammerater. Vi arbejder på Løvsstikken med mange forskellige ting, som er med til at give min hverdag værdi.

I min fritid går jeg i Voksenklubben og til svømning i KIFU. Da jeg ikke er transportsikker, får jeg kørsel til disse tilbud, jeg betaler selv for noget af kørslen. Jeg har også været så heldig at være med Voksenklubben ude at rejse, bl.a. på snetur til Norge og en anden gang en sommertur til Kroatien. Og når nu ferieturene på mit bosted er blevet sparet væk, er det dejligt at komme på ferie alligevel.

Nu fortæller min far mig, at der er forslag om at spare bl.a. Voksenklubben og KIFU helt væk.

Det er simpelthen mit fritidsliv, I vil tage fra mig med et sådant forslag.

Altså et liv uden fritidsmuligheder og ingen ture ud af huset, fra jeg kommer hjem fra mit dagtilbud torsdag eftermiddag, til jeg skal møde igen mandag morgen. For mit bosted har ikke personale nok til at gå tur med os, og min eneste forbrydelse er, at jeg er et menneske med udviklingshæmning.

Skal jeg virkelig fremover skulle sige:

Jeg hedder Sune, jeg er 38 år, og jeg bor i et "fængsel" (tidligere kaldet bosted) i København NV, og det selv om jeg ikke har begået noget ulovligt.

Dette er bestemt ikke VÆRDIGT.

Vil I ikke nok hjælpe mig og mine medboere på bostedet og mine kammerater på Løvsstikken med, at vi får lov til at beholde vores klub og vores idrætsklub?

Men venlig hilsen
Sune

"Bare jeg dog havde vidst, at der var en borgerrådgiver!"

Af Birte Lynghøj

"Bare jeg dog havde vidst, at der var en Borgerrådgiver", lød det spontant fra en mor, der sammen med omkring 55 andre var mødt op til SUKAS og LEV Københavns debataften d. 13. marts med borgerrådgiver Johan Busse som oplægsholder.

Emnet var fokuseret omkring retssikkerhed for mennesker med udviklingshæmning i Københavns Kommune. Med dette som udgangspunkt fik tilhørerne et klart overblik over, hvad borgerrådgiveren egentlig er for en størrelse, og hvilke områder man kan få hjælp til, og hvilke man ikke kan.

Hvis man er utilfreds med kommunens behandling af ens sag, kan man få hjælp af borgerrådgiveren.

Borgerrådgiveren er ansat af Københavns Kommune, men er vel at mærke uafhængig

af kommunens forvaltninger. Der er i alt 11 ansatte med Johan Busse som leder.

For at udføre den mest smidige og hurtige sagsbehandling for den borger, der klager til borgerrådgiveren, er borgerrådgiverfunktionen hele tiden i nær kontakt og åben dialog med medarbejderne i forvaltningerne.

Hvordan klager du?

I første omgang skal man klage direkte til det sted/afdeling i kommunen, man er utilfreds med.

Hvis man ikke er tilfreds med det svar, man får, eller man ikke har fået svar, kan man nu klage til borgerrådgiveren.

Fortsættes side 11

Der gælder, at dialogen mellem borger og forvaltning først skal være udtømt.

Borgerrådgiveren kontakter derefter den pågældende afdeling/forvaltning for at finde en løsning på borgerens problem. Forvaltningen følger op f.eks. ved at sende svar tilbage til borgeren. Hvis svaret ikke er tilfredsstillende, kan man igen gå til borgerrådgiveren. Man har krav på et ordentligt, forståeligt svar fra forvaltningen. Hvis der henvises til principper eller regler, så spørg: "Hvor står det?"

Man kan henvende sig skriftligt eller telefonisk til borgerrådgiveren – også hvis man er i tvivl og lige vil vende sagen med borgerrådgiveren. Borgerrådgiveren har et elektronisk klageskema, man kan benytte, hvis man vil. Klageskemaet sikrer, at borgerrådgiveren modtager alle nødvendige oplysninger med det samme.

Hvad kan du få hjælp til/klage over?

Når man skal klage/have hjælp, er det vigtigt at være klar over, hvad det er, borgerrådgiveren kan hjælpe med, og hvad borgerrådgiveren ikke kan hjælpe med.

Kan hjælpe med:

Sagsbehandling.

Personalets optræden.

Praktiske serviceydelser (fx hvis det er svært/umuligt at komme igennem pr. telefon).

Kan ikke hjælpe med:

Afgørelser.

Politisk vedtaget serviceniveau.

Andre lovfæstede klagemuligheder.

Sager, der er indbragt for Det kommunale Tilsyn, Folketingets Ombudsmand eller domstolene.

Politiske sager.

Dette blev uddybet i det følgende:

Retssikkerhed kontra velfærd

Johan Busse gjorde meget ud af at skelne mellem retssikkerhed og velfærd for at gøre tydeligt, at borgerrådgiverens domæne udelukkende er retssikkerhedsspørgsmål og inden for dette alene sagsbehandlingen, personalets optræden og den praktiske opgaveløsning.

Retssikkerhed

En sag skal blandt andet være oplyst, og der skal være partshøring, for at man kan sige, at der er retssikkerhed, hvad angår selve processen i sagen. Det sikres ved forskellige sagsbehandlingsregler.

Så skal der også være lighed for loven, upartiskhed, adgang til aktindsigt m.m. for at retssikkerheden er i orden. Her skal borgeren have mulighed for at kende sine rettigheder og pligter. F.eks. skal kommunen give en meningsfuld begrundelse for afslag, og der skal også leves op til kommunens værdigrundlag, at møde borgeren med respekt, ligeværdighed, dialog og tillid. Dette er borgerrådgiverens område.

Velfærd

handler om de politiske beslutninger om, hvordan samfundets goder skal fordeles, hvem der skal have hjælp og hvor meget. Dette er ikke borgerrådgiverens område.

Hvad kan borgerrådgiveren gøre?

Borgerrådgiveren kan blandt andet komme med udtalelser med kritik, forslag, anbefalinger eller henstillinger. Der sker også løbende tilbagemeldinger til forvaltningerne, og direktionen og det kommunalpolitiske niveau bliver orienteret. Hvert år kommer borgerrådgiveren med en beretning, som bliver publiceret med kommentarer i en

Fortsættes side 13

pressemeddelelse. Som Johan Busse understregede, sker det meste i dialog med de enkelte afdelinger og de medarbejdere, der arbejder der. Derved bliver det muligt at samle op og forsøge at se fremad.

Fejl og statistik

Det er godt for en kommune systematisk at blive gjort opmærksom på de fejl, der sker og dermed kunne arbejde for at rette op og gøre det bedre. Som Johan Busse sagde: "I hjælper kommunen med at blive bedre, når I klager".

Antallet af klager er faldet i forhold til det foregående år. Det kan der være flere årsager til: positivt at det er blevet bedre, negativt at folk ikke kender til muligheden.

Brug borgerrådgiveren

En del pårørende i salen gav udtryk for, at de ikke orkede at klage mere til forvaltningen. Men måske ville det have lettet noget af byrden at henvende sig til borgerrådgiveren og gøre brug af den hjælp, som tilbydes her.

Fra LEV København skal der derfor lyde en kraftig opfordring til at sprede budskabet om borgerrådgivningen. Både medarbejdere på alle niveauer og pårørende kan være med til at gøre hjælpen synlig for andre borgere i kommunen. Læs mere om borgerrådgiveren på hjemmesiden.

Borgerrådgiveren

Vester Voldgade 2A

1552 København V

Tlf.: 33 66 14 00

www.borgerraadgiver.kk.dk

www.kk.dk/diskrimination

e-mail: borgerraadgiveren@kk.dk

Klageskema: <https://www.kk.dk/indhold/klag-til-borgerr%C3%A5dgiveren>

Klag-til-borgerrådgiveren

Borgerrådgiver Johan Busse

Johan Busse

Debatten bagefter Johan Busses oplæg var livlig og præget af de oplevelser, som hver især sad med:

Der blev talt om Kommunens Handicappolitik, som er en hensigtserklæring langt væk fra virkeligheden. I forhold til den manglende ledsagelse på bostederne på grund af budgetbesparelser 2019, kan man ikke bruge borgerrådgiveren, men evt. henvende sig til Det Kommunale Tilsyn.

Hvis kvaliteten af kommunens ydelser er lavere end Serviceloven, kan man bruge den Handicapkonvention, som vi i Danmark har tiltrådt. Hvis en kommune ikke lever op til Servicelovens paragraffer, kan man bruge konventionen til at anlægge sag mod kommunen.

Oppe at vende var også VUMning, de nye administrationsaftaler for beboerne, forskellen mellem almene boliger og Servicelovens længerevarende boliger, digitaliseringens genvordigheder for vores målgruppe og andre emner, der optager pårørende til borgerne på bostederne.

Stor tak til Johan Busse for et veloplagt oplæg og ikke mindst for at lytte og give gode svar til de mange fremmødte. Alle følte sig hørt.

Venskabsforeningen LAVUK Stjernens nytårskur 2019

Af Annette-Marie Frimann Jensen

Traditionen tro holdt Venskabsforeningen LAVUK Stjernen nytårskur lørdag den 19. januar.

Denne gang samledes medlemmer med familie og venner på dagtilbuddet Sdr. Fasanvej 92 i Valby, og der var mødt mange mennesker op. Formand Esben Sønderstrup talte næsten 60 gæster. Kurens højdepunkt var lotteri som frivillig i venskabsforeningen, Caroline, stod for med god hjælp af gæst og medlem Henriette.

Der var en mængde gode præmier sponsoreret af lokale og flere medlemmer med alt fra skåle til god rødvin og avanceret fransk limonade, og alle var derfor meget ivrige for at købe lodder. Der blev foretaget

hele tre trækninger, og indimellem var der mulighed for at købe sandwich, pizzastykker, popcorn og kage. Ida i kørestolen blev ført sikkert og godt igennem lokalerne, så der kunne følges med i det hele.

I annonceringen til nytårskuren havde bestyrelsen reklameret med, at der også ville blive "budt på" musik, men pludselig stod vi med det problem, at musikerne udeblev. Til alt held trådte medarbejder Nicolai fra Sdr. Fasanvej til. Der blev ringet til ham, han sprang straks på sin cykel med sin guitar, og han spillede på allerbedste måde for gæsterne, som nød musikken meget. Især Lilly var en ivrig danser, og Mazen ved siden af Nicolai var meget glad for, at det hele alligevel blev en musikcafé.

Det er dejligt, at både medlemmer, pårørende og bosteder bakker op om de arrangementer, som venskabsforeningen arrangerer, til stor glæde for borgerne på kommunens bosteder. Vi håber inderligt, at der stadigvæk vil blive mulighed for at medarbejdere kan afsætte tid til at følge borgere til den slags arrangementer.

"Kvalitetsstandarder og grundlaget for arbejdet i indsatserne" – standard eller kvalitet?

Af Birte Lynghøj

LEV Københavns bestyrelse er omkring årsskiftet blevet præsenteret for Socialforvaltningens nye rapport "Kvalitetsstandarder og grundlaget for arbejdet i indsatserne."

I forordet fremgår det, at skrivelsen henvender sig til borgere, pårørende, medarbejdere, ledere og politikere. Rapporten er omfattende (59 sider) og langt fra lettilgængelig i forhold til den brede målgruppe, som den ønsker at henvende sig til.

Forvaltningen ønsker gennem kvalitetsstandarderne at få skabt overblik og klarhed i tildeling af indsatser/tydelserne. Det fremgår samtidig, at standarderne skal bruges som et redskab til at overholde budgettet.

Det er LEV Københavns opgave som organisation for mennesker med udviklingshæmning at gøre opmærksom på, at der er skruet mærkbart ned på det nuværende niveau i standardforslagene, ligesom der er livsvigtige områder, der omlægges og beskæres for at spare penge. Begge dele med uoverskuelige konsekvenser for borgerne.

Hvorfor skal København være dårligst?

Rehabiliteringsperspektivet er meget fremhævet, der er massivt fokus på at udvikle borgerens funktionsevne og frembringe størst mulig grad af selvhjælp og selvstændighed. Det er isoleret set et rigtigt og godt mål. Det er bare svært at se, hvordan det kan lade sig gøre i praksis, når man som

pårørende har sin gang på bostederne og dagtilbuddene. Der har været en stadig nedgang i service og kvalitet alle steder gennem flere år. Det er da også dokumenteret, at København bruger færrest penge pr. handicappet borger i forhold til de øvrige seks by-kommuner, som vi sammenlignes med. Hvordan kan det være?

Pas på: Trappen er glat

I slutningen af rapporten introduceres en indsatstrappe for voksne. Denne beskriver, hvordan borgeren kan blive bedre gennem forskellige indsatser, mere selvhjulpen og dermed mindre ressourcekrævende. Rehabiliteringsaspektet er som nævnt i fokus, men mest som en måde til at opnå besparelser på.

Nu om dage lever vi alle længere – også mennesker med udviklingshæmning, men det betyder også, at vi udvikler flere aldersbetingede sygdomme og genererer flere omkostninger. Det gælder mindst lige så meget for mennesker med udviklingshæmning som for andre. I vores optik må de ikke skubbes ned ad trappen, og de må da slet ikke falde.

Det understreges gennem hele rapporten, at det kun er et vejledende gennemsnitligt niveau, at den konkrete individuelle vurdering altid vægter højest.

Fortsættes side 19

Der gøres samtidig opmærksom på, at der er en økonomisk begrænsning/loft for at realisere det beskrevne niveau. Lad os se, hvordan det går. Mon ikke fx et bestemt angivet timetal til en ydelse kommer til at vægte mere end en faglig, individuel vurdering?

Kvalitetsstandarder

De beskrevne kvalitetsstandarder omhandler indtil videre syv indsatser inden for voksenområdet (18 år og opefter). Senere er det hensigten at producere en række andre kvalitetsstandarder på indsatser/tydelser fra Borgercenter Handicap. Det er meningen, at kvalitetsstandarderne skal justeres årligt, behandles og godkendes af Socialudvalget, Handicaprådet inddrages også.

Det ser ud til, at alt skal instrumentaliseres.

Afløsning og aflastning på børneområdet - Serviceloven § 84

"Afløsning", som er en ydelse, der gives i hjemmet, er på samme (lave) niveau som tidligere, men "aflastning på institution" går fra 24 døgn ned til 22 døgn og "aflastning på institution" ganske særlige tilfælde, hvor aflastningen har til formål at forebygge anbringelse", går fra 90 døgn ned til 80 døgn.

Dette er en reduktion, der vil ramme de berørte familier hårdt. Behovet er stort i disse familier – ikke mindst, når der er andre søskende. Forældrene kæmper med psykiske problemer, søvnløshed, skyldfølelser, parproblemer mm. Det vil være forkeret at sænke niveauet her. Formålet er, at familier til et barn med handicap kan leve et så almindeligt liv som muligt. Bliver dette for svært, kan familierne ikke fungere og skal i stedet have anden støtte, fx anbringelse af barnet. Men også andre former for støtte til familien kan blive resultatet.

Socialpædagogisk støtte - Serviceloven § 85

Formålet med støtten til målgruppen de bedst fungerende er større selvhjulpethed, de skal leve et selvstændigt liv i egen bolig, "gå ned ad trappen" og dermed behøve mindre støtte. Visitationskompasset, som findes i rapporten, viser tydeligt, at støtten til de borgere, som bor i egen lejlighed, kun vil komme til at bestå i råd og vejledning.

Det er også bekymrende at se, at gruppen af borgere i eget hjem fremover skal vokse markant. De bedst fungerende borgere skal fremover klare sig med "råd og vejledning" læs: meget lidt hjælp og støtte. Denne gruppe skal tilsyneladende blive større, så udgiftstyngden bliver formindsket. Vi ser i dag ofte mistrivsel blandt disse borgere, ensomhed, isolation, forskellige former for misbrug og sundhedsproblemer. Det er ikke en udvikling som LEV København synes om, og vi er stærkt bekymrede for, at disse borgere svigtes groft.

Beskyttet beskæftigelse - Serviceloven § 103

Målgruppen er borgere med moderat støttebehov eller omfattende støttebehov. De skal kunne transportere sig selv.

Niveauet er sat til tre dage ugentlig for borgere, der bor i § 107 (midlertidigt tilbud).

For nuværende har borgerne tilbud om 4-5 dage. Tre dage regnes i dag som halvdagstilbud.

Begrundelsen for at skære ned til tre dage er, at borgerne er i botilbud § 107, hvor der skal være tid til omfattende botræning og aktiviteter. Problemet er bare, at det er der ikke. Besparelser gennem årene på bostederne vil betyde, at man ikke vil kunne yde borgerne den samme indsats som på dagtilbuddene.

Fortsættes side 21

Kan det i øvrigt være rigtigt, at et fuld-tidsarbejde for mennesker med udviklings-hæmning på forhånd defineres som tre dage, hvis man bor på et botilbud? Handicapkon-ventionen siger, at mennesker med han-dicap skal behandles ligeværdigt. Har de ikke samme ret til en meningsfyldt hverdag ligesom andre mennesker?

De hjemmeboende/i egen lejlighed skal støttes fem dage pr. uge, så de undgår at blive visiteret til botilbud. Igen ser vi per-spektivet, at flest mulige skal kunne klare sig i egen bolig med mindst mulig hjælp.

Aktivitets- og samværstilbud - Serviceloven § 104

Målgruppen er borgere med omfattende støttebehov eller massivt støttebehov. Tilbuddet omfatter borgere med behov for socialt samvær og aktiviteter i fælleskab.

De skelnes mellem visiterede og ikke visiterede tilbud.

De visiterede dagtilbud for borgere, der er i botilbud, skal fremtidigt tildeles 3-4 dage afhængig af hvor høj grad borgeren har behov. Det er en reduktion i forhold til nu, hvor det er 4-5 dage.

Reduktionen begrundes i, at borgerne "ofte får dækket en del af deres behov for aktivitet og samvær med andre mennesker i kraft af, at de bor i botilbuddet." Det lyder lidt hult, når man tager i betragtning, at pen-gene til ledsagelse (4,7 mio. kr.) blev fjernet i 2019-budgettet. Hvordan skal man komme ud af huset til andet end det nødvendige, fx lægebesøg, når der ikke er midler til det?

Den samme indvending, som LEV Køben-havn har i forbindelse med det reducerede tilbud om beskyttet beskæftigelse gælder også for aktivitets- og samværstilbuddet:

Besparelser gennem årene på boste-derne betyder, at der ikke vil kunne ydes den samme indsats som på dagtilbuddene.

Det er en illusion at tro, at bostederne kan løfte denne ekstra opgave. Borgerne risi-kerer i stedet at skulle aktivisere sig selv på bostedet – noget de fleste ikke magter.

Midlertidigt ophold i botilbud - Serviceloven § 107

Målgruppen er borgere over 18 år med be-tydelig nedsat fysisk eller psykisk funk-tionsevne og/eller særlige sociale problemer.

Formålet med den afgrænsede periode er at afklare, om borgeren skal i egen bolig eller visiteres til længerevarende botilbud (§ 108).

Det fremgår helt klart, at det er egen bolig med mindre støtte, der stræbes efter:

"Det forventes som udgangspunkt, at borgeren efter opholdet (i § 107) vil være i stand til at klare sig i en anden boform med mindre indgribende foranstaltninger i kraft af den intensive botræning, der finder sted i løbet af indsatsen."

Og videre fremgår det også, at "Borgere, som kan blive i stand til at bo i egen bo-lig ved hjælp af en mindre indsats, er ikke omfattet. Det er fx borgere, hvor almindelig forberedelse til livet i egen bolig kan ske ved hjælp fra forældre eller andre primære omsorgspersoner".

Omfanget af aktiviteter, som støtten gives til, er opdelt efter, om det er kom-penserende aktiviteter eller til botræning. Selv om tabellen er lang, er den langt fra fyldestgørende, og vi vil mene, at det er for komplekst at beskrive ydelsen i en kvali-tetsstandard. Den kan næppe blive særlig operationel.

Det burde derfor stadig være nødvendigt med individuel og konkret vurdering – hver gang!

Bemærk også, at forinden tildelingen af § 107 botilbud, skal det vurderes, "at en

Fortsættes side 23

øget støtte efter fx Servicelovens § 85 med ophold i eget hjem ikke er tilstrækkelig." Med andre ord om borgeren ikke alligevel kan klare sig selv i egen bolig.

Vi kan igen se, at det er hensigten at henviser så mange som muligt til egen bolig med et minimum af hjælp. Gruppen af borgere i eget hjem skal øges betydeligt, og gruppen af borgere i botilbud skal mindskes. Vi vil kraftigt advare imod denne skræmmende tendens til at undervurdere behovene for hjælp og støtte hos mennesker med udviklingshæmning for at spare penge. Det kan kun ende i menneskelige katastrofer.

Længerevarende botilbud

– Serviceloven § 108

Målgruppen er borgere med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

De skal have behov for længerevarende ophold i en boform med omfattende hjælp i de almindelige daglige funktioner, pleje, omsorg eller behandling.

Der arbejdes også med, at hvis en borgers støttebehov overskrider et vist antal timer, omvisiteres borgeren til et § 108-tilbud.

Overskridelsen af antal timer til en borgers støttebehov skal forhåbentlig kun være et udgangspunkt for en pædagogisk faglig vurdering og et syn på det enkelte men-

neskes livskvalitet. Det må aldrig blive en alenestående, automatisk udløsende faktor.

Politisk ansvar

Borgercenter Handicap København har en vision om den overordnede kerneopgave.

Den består i "at understøtte og skabe forudsætninger for, at københavnere med handicap kan udfolde deres potentiale for livskvalitet og mestring af eget liv".

Dette leves der ikke op til nu, og de foreslåede kvalitetsstandarder fra Socialforvaltningen vil yderligere gøre det hårdt at være københavnere med handicap.

Politikerne i Københavns Kommune har vedtaget en velskrevet Handicappolitik, der indeholder gode værdier, men den vil forblive fine ord på et stykke papir, så længe politikerne ikke gør noget ved at forbedre det økonomiske grundlag. Som det er nu, er der uendelig lang afstand mellem Handicappolitik og virkelighed, og det bliver bare værre og værre.

LEV København har længe råbt op og advaret om forholdene, men det er tilsyneladende svært at trænge igennem til flertallet af politikerne. Vi kan kun håbe på, at politikerne i København omsider får øje på, hvordan handicappede københavnere lever, og handler derefter. Der er ikke brug for yderligere forringelser.

ANNONCER

Besøg på Kraftværket på Svanevej 24

Af Annette-Marie Frimann Jensen

Hvis man færdes i Københavns Nordvest-kvarter, kan man næsten ikke undgå at komme forbi caféen og genbrugsbutikken Kraftværket. Det hele ser indbydende ud, og derfor skal stedet undersøges nærmere. Hvis man søger på "Kraftværket Svanevej 24" på Google, kan man slå op under "Captum", som er den overordnede betegnelse for de kommunale tilbud, der er i Københavns Kommune for mennesker med udviklingshæmning, og man kan læse at: "...det bobler af liv og kreativitet på Kraftværket". Og det gør det.

Jeg har fået et møde i stand onsdag den 13. marts med daglig leder af Kraftværket Dorte Rosager og Sine Gotfredsen, som er del af personalegruppen. Desuden taler jeg med Jens og Louise, som er medarbejdere på Svanevej.

Kraftværket har mange beskæftigelses-tilbud for mennesker med udviklingshæmning. Der er snedkeri, tekstilværksted, gartneri, kunstskele, café, kantine, galleri, vaskeri og genbrugsbutik. Det er caféen og genbrugsbutikken, som man får øje på fra gaden, og hele ideen med Kraftværket er, at man skal etablere en forbindelse til det lokale liv på Svanevej og i det hele taget det omkringliggende samfund. Derfor er det også en stor glæde for personale og medarbejdere, at tre lokale kunstnere har valgt at have deres værksteder på Svanevej, og de betaler lokaleleje i "naturalier", idet de lægger deres arbejdskraft i caféen nogle lørdage om måneden.

Jens og Louise.

I lokalet bag caféen ligger vaskeriet, som fungerer således, at kunder fra det lokale miljø kommer med deres sorterede vasketøj. Medarbejdere sørger for, at der bliver vasket, og mens kunderne venter på, at vasketøjet bliver vasket og tørret, drikker de en kop kaffe, læser en bog og/eller køber forhåbentlig lidt i genbrugsbutikken, som har de fineste ting sat op og præsenteret på hylder, i skabe og på borde. Genbrugsudbuddet udmærker sig netop ved, at det indgår som en naturlig del af lokalerne, og tingene tager sig meget indbydende ud. Det er svært at lade være med at købe noget.

Genbrugsriget har tidligere ligget i Vanløse og på Vesterbro men efter et stort ønske fra flere borgere om at benytte de tomme lokaler, efter at Medieskolen Juno var flyttet ud til Sundby Væksthus, til café, galleri og vaskeri, blev alle tilbud lagt sammen på Svanevej, hvor bl.a. både

Kunstskolen og Tekstilværkstedet allerede lå. I caféen og på flere af de andre arbejdspladser forventer cafégæster og kunder en god service af medarbejderne. Medarbejderne er rigtigt ansat, og de får en løn, der svarer til den arbejdsevne, som de har. Man kan altså øve sig her i Kraftværket, og der er flere eksempler på, at man fra caféarbejdet kommer videre til at arbejde i fx et supermarked.

Nogle "folk" udefra, bl.a. en mødregruppe, kommer fast en dag om ugen, og andre har kigget forbi til bankospil en lørdag formiddag. Og præmierne til bankovinderne kommer selvfølgelig fra genbrugsafdelingen. Sine har ansvaret for opdatering af facebookside, hvor man kan tilmelde sig en plads til bankospillet, og i det hele taget er både personale og medarbejdere meget opmærksomme på hele tiden at reklamere for Kraftværket.

Der er meget arbejde for medarbejderne i genbrugsbutikken. Der skal hentes ting, de skal gøres pæne, der skal priser på, og faktisk henter Kraftværket også selv genbrugsting, fordi der er en bil til rådighed.

Der er stor fleksibilitet – hvis man som medarbejder ikke er helt glad for arbejdet, eller man simpelthen synes, at man er havnet det forkerte sted, kan man hurtigt komme i praktik et andet sted i Captum.

Trine i caféen på Svanevej.

Dette er Jens et eksempel på. Han var tidligere ansat på Medieskolen Juno, men ønskede ikke at flytte med, da Juno blev udskilt fra Kraftværket. Jens fortæller mig og Ole, som er cafégæst, at han er meget glad for at være medarbejder på Kraftværket. Han sætter pris på, at det er et sted, hvor man kan udvikle sig, og at der er så meget kontakt med mennesker udefra. Den personlige udvikling sker bl.a., fordi det kræver en del at være kundebevidst. Man skal vise, hvad man kan, og man skal opføre sig "rigtigt". Følelsen af at være en del af samfundet betyder meget. Man har netop et vindue udadtil.

Fortsættes side 27

ANNONCER

Louise har været på Kraftværket, siden det åbnede, og hun er meget tilfreds med at arbejde her. Især glæder det hende, at hun har så mange venner, og at hendes arbejde foregår i kantinen og i caféen. Hun er med til at lave mad, og hendes arbejde består også i at sætte priser på genbrugstingene.

Der er ca. 80 medarbejdere i hele Kraftværket, og personalet er på 15 personer plus et par seniorjobs. Det er hele tiden ønsket, at man skal lave så meget samarbejde med så mange som muligt, og lige for tiden bliver der bl.a. arbejdet på, at nogle produkter fra Tekstiltværkstedet kan sælges på Arbejdermuseet.

Hvis man spørger Sine, hvad der er godt ved at være personale, er det helt klart

Et glimt af Svanevejs store lokaler.

10-års jubilæum på Kunstskolen Svanevej

Lars Bo Nødvig, som pryder forsiden af dette nummer af LEV København, kunne d. 6. februar 2019 fejre sit 10 års jubilæum på Kunstskolen på Svanevej med en flot udstilling.

Der var inviteret til festlig fernisering på Kraftværkets galleri på Svanevej, og mange havde fundet vej til galleriet, hvor der var stor reception og flotte taler for den jubilerende kunstner.

Lars Bo selv strålede af glæde og nød at vise sine værker frem til de mange gratulanter.

Stort til lykke!

medarbejdernes glæde ved at være på Svanevej, der giver mening. Og følelsen af, at medarbejderne udvikler sig, betyder meget for personalet. På min forespørgsel om hvad hun evt. kunne ønske sig, er svaret helt entydigt: mere tid. De seneste år har været præget af store effektiviseringer, hvilket har betydet, at der er blevet mindre tid til at være sammen med medarbejderne, og derfor også mindre tid til at sikre, at det enkelte menneske får den helt rigtige behandling. Men Sine mener dog, at der på et tilbud som Kraftværket er mere tid til fordybelse med den enkelte, end der er på bostederne, hvor en stor del af samværet mellem personale og borgere går med praktiske opgaver. På Kraftværket har man været god til at begrænse den altid meget tidskrævende dokumentation.

Jeg vil opfordre alle til at lægge vejen forbi Svanevej 24. Man føler sig vældig godt modtaget, og kaffen, som medarbejderen Trine har været med til at lave, er god!

Kraftværkets café har åbent onsdag til fredag kl. 10.00-18.00 og lørdag kl. 10.00-15.00 på Svanevej 24, 2400 København NV.